

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010356
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319010356.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej, v trestnej veci obžalovaného Y. U., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/51/2019 zo dňa 16.10.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.07.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ , ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému Y. U., nar. XX.XX.XXXX v I., trvalé bytom J. okres I. u k l a d á

Podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. § 42 ods. 1, s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 21.03.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 02.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T//51/2019 zo dňa 16.10.2019 bol obžalovaný Y. U. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 17.06.2014 požiadal spoločnosť U. S. X. R., so sídlom A. U. XX, XXXX P., G. republika o úver č. XXXXXXXXXXXX na financovanie kúpy ojazdeného osobného motorového vozidla zn. X. XXXd, rok výrobu X/XXXX, číslo karosérie A od predávajúceho H. & U. OG, T&A H., so sídlom K., XXa, XXXX I., G. republika vo výške 13.000,- € , ktorý mu bol následne poskytnutý , a ktorý sa obvinený zaviazal splácať v 60-tich mesačných splátkach po 265,80,- € , pričom k predmetu financovania bola dohodnutá výhrada vlastníctva pre spoločnosť U. S. X. R., avšak nakoľko obvinený od 13.03.2015 neuhradzoval splátky, spoločnosť U. S. X. R. dňa 14.05.2015 vypovedala zmluvu a vyhlásila predčasnú splatnosť úveru , zároveň sa pokúsila prevziať vozidlo, čo sa však nepodarilo, nakoľko obvinený v presne nezistený deň v období marec - apríl 2015 odovzdal v N. pri J. predmetné vozidlo do užívania tretej osobe za účelom jeho založenia z dôvodu získania finančných prostriedkov , čím spôsobil poškodenú spoločnosť U. S. X. R., so sídlom A. U. XX, XXXX P., G. republika škodu vo výške 14. 448,20 € ,

Súd prvého stupňa obžalovanému uložil podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a stanovil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní päť rokov. Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. d) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 51 ods. 1, ods. 4 písm. k) Tr. zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na obžalovaného negatívny vplyv. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona okresný súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 4T 11/2016 zo dňa 21.03.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaného zaviazal na náhradu škody voči poškodenej spoločnosti U. Consumer X. R., A. U. XX, XXXX A., G. republika vo výške 14. 448,20 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, a to proti výroku o treste.

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že s výrokom rozsudku o treste, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieničným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní päť rokov podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa nemožno stotožniť. Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/11/2016 zo dňa 21.03.2016 bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní štrnásť mesiacov. Vzhľadom na to, že sa Y. U. v skúšobnej dobe podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil, trest odňatia slobody vykonal, a to od 09.01.2019 do 09.06.2019. V aktuálnom odpise registra trestov predmetná skutočnosť síce nie je doposiaľ zaevidovaná, avšak poukazuje na zistenia vyšetrovatelky PZ uvedené na č. I. 253 vyšetrovacieho spisu. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.01.2013, sp. zn. 2Tdo 68/2012, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2014 pod číslom 49 má za to, že ak došlo k nariadeniu výkonu podmieničného trestu odňatia slobody uloženého skorším rozsudkom podľa § 50 ods. 4 alebo § 52 ods. 1 Trestného zákona predtým, ako bol uložený súhrnný trest, považuje sa tento trest, výkon ktorého bol pôvodne podmienične odložený, za nepodmieničný. Z toho vyplýva, že ak súd neupustí od uloženia súhrnného trestu (§ 44 Trestného zákona), uloží - v zmysle § 42 ods. 1, ods. 2 veta druhá Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu prísnejší súhrnný trest odňatia slobody ako trest uložený skorším rozsudkom a jeho výkon podmienične neodloží podľa § 49, § 50 Trestného zákona, prípadne podľa § 51, § 52 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené považuje prokurátor výrok súdu o treste za nesprávny a navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Bratislava III vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 4 sám vo veci rozsudkom rozhodol tak, že obžalovanému uloží súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 213 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Trestného zákona na spodnej hranici, t j. dvanásť mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z písomného vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora, podaného a vypracovaného prostredníctvom obhajcu obžalovaného vyplýva, že s podaným odvolaním prokuratúry nemôže absolútne súhlasiť. Súdom uložený trest za spáchaný skutok a to v trvaní odňatia slobody dva roky so skúšobnou dobou až päť rokov považuje za primeraný a spravodlivý a správny. Súd správne postupoval pri ukladaní trestu, keď uložil trest, ktorý je nad spodnou hranicou trestnej sadzby a odôvodnil to tým, že sa sa ku skutku priznal a oľutoval ho, v budúcnosti chce viesť riadny život a pred spáchaním trestného činu nebol súdne trestaný. Taktiež súhlasí s výrokom súdu o treste, v ktorom mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a ustanovil maximálnu skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní päť rokov. Takúto dĺžku skúšobnej doby s probačným dohľadom považuje vzhľadom k spáchanému skutku za primeranú okolnostiam a možnostiam prácou nahradiť škodu spôsobenú trestným činom.

K prokurátorom uvádzanému rozhodnutiu obhajca uviedol, že s jeho výkladom ani aplikáciou sa nestotožňuje v tomto konkrétnom prípade. Rovnako ako Generálny prokurátor SR v konaní 2Tdo/68/2012, ktorý uviedol „Generálny prokurátor Slovenskej republiky v písomnom vyjadrení k

podanému dovolaniu uviedol, že napadnutým trestným rozkazom nedošlo k porušeniu § 42 ods. 2 Tr. zák., pretože samotná skutočnosť, že došlo k nariadeniu predchádzajúceho podmienične odloženého trestu odňatia slobody ešte predtým ako bol uložený súhrnný trest neznamená, že obvinenému bol predchádzajúcim rozsudkom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, V posudzovanej veci uznesenie o nariadení výkonu podmienične odloženého trestu je nepochybne len uznesením obsahovo nadväzujúcim na trestný rozkaz a nemožno ho zamieňať s nim samotným (s rozhodnutím o uložení trestu). Spomenuté uznesenie preto bolo správne zrušené zároveň so zrušením výroku o treste trestného rozkazu vo veci 3 T 5S'2OIO. Generálny prokurátor ďalej uviedol, že obvinený pri ukladaní súhrnného trestu musí byť zásadne v rovnakej situácii ako pri ukladaní úhrnného trestu. Pokiaľ by súd v predmetnej trestnej veci rozhodoval o obidvoch zbíhajúcich sa trestných činoch obvineného naraz v jednom konaní, určite by mu neuložil nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože neboli na to splnené zákonné podmienky." Nazdávam sa, že takýmto prísny výkladom zákona, bez akejkoľvek opory v relevantných ustanoveniach zákona, by došlo k neprípustnému zúženiu nezávislého rozhodovania súdu a to v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností je podľa obhajoby zrejmé, že výrok súdu v napadnutom rozsudku o treste je zákonný, primeraný a správny a dovoľuje si odvolací súd požiadať, aby po zohľadnení všetkých skutočností postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry poukázala na písomné dôvody odvolania a navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť, nakoľko uložený trest považuje za správny, primeraný a zákonný.

Obžalovaný Y. U. na verejnom zasadnutí uviedol, že ho to celé mrzí, zmení postoj a začne nový život.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 42 ods.1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. zák. veta prvá, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pred súdom prvého stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom avšak nie v potrebnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por.

Odvolateľom bol napadnutý výlučne výrok o treste a preto odvolací súd v intenciách § 317 ods. 2 Tr. por. preskúmal iba napadnutý výrok o treste.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil hore citovanými ustanoveniami pri ukladaní trestu, následkom čoho boli pri ukladaní trestu porušené ustanovenia Trestného zákona. Napriek tomu, že okresný súd mal pripojený spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/11/2016, v ktorom sa nachádzalo uznesenie o premene pôvodne uloženého trestu podmieneného na trest nepodmienečný, túto skutočnosť pri ukladaní súhrnného trestu nezohľadnil.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§42 ods. 1 Tr. zák.) Uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 Tr. zák. predpokladá, že súd v jednom trestnom konaní rozhoduje o viacerých trestných činoch, ktorých sa páchatel' dopustil jedným alebo viacerými skutkami. Inak povedané, súhrnný trest sa ukladá v situácii, ak sa páchatel' dopustil viacerých trestných činov a mal sa ukladať trest úhrnný, avšak, v čase vyhlasovania odsudzujúceho rozsudku za jeden alebo viacej takýchto trestných činov, sa o niektorom z nich alebo niektorých z nich „ešte nevedelo“.

Základnou podmienkou (podmienkou zbíhajúcej sa trestnej činnosti) je pritom, že všetky tieto trestné činy boli spáchané skôr, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za niektorú zo zbíhajúcej sa trestnej činnosti (napr. Judikát NS SR č. R 34/1965, ktorý rieši uloženie trestu súhrnného k predchádzajúcemu trestu, ktorý už bol ako súhrnný uložený, a v zmysle ktorého, ak bol obvinenému uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný za vinného z trestného činu spáchaného po vyhlásení prvého rozsudku, ktorým bol uložený súhrnný trest, v prípade posledného odsúdenia nejde o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu. Tento judikát teda vylučuje súbeh trestných činov v zmysle ukladania súhrnného trestu k už uloženému súhrnnému trestu len na trestný čin spáchaný až po prvom vyhlásenom rozsudku; ďalej napr. aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 6Tdo 41/2011 či sp. zn. 2Tdo 24/2011).

O už uvedenom svedčí aj Judikát NS SR č. 55/2013, v zmysle ktorého, ak z okolností prejednávaneho prípadu a z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného vyplýva potreba uloženia súhrnného trestu, je súd povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach. Z uvedeného rovnako vyplýva, že súhrnný trest sa má ukladať ku všetkej zbíhajúcej sa trestnej činnosti. Rovnako pritom postupuje súd aj v prípade, že pri zbíhajúcej sa trestnej činnosti dospeje k záveru a potrebe aplikovania § 44 Tr. zák., teda upustenia od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd teda uzatvára, že všetky viacčinne sa zbíhajúce trestné činy sa trestajú len jedným (úhrnným alebo súhrnným) trestom, ktorý predstavuje „dotrestanie“, resp. spoločné potrestanie aj za ďalšie zbíhajúce sa trestné činy, a to oproti predchádzajúcemu takémuto postihu skoršieho stavu (aj stavu podľa počtu skutkov či rozsudkov) dotknutého súbehu.

K výroku o treste odvolací súd ďalej pripomína, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personalita trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatel'mi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu. Pri ukladaní trestu súd prihliadne najmä

na spôsob spáchanie činu, jeho následok a zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Osobu páchatela treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

V danom prejednávanom prípade odvolací súd teda uzatvára, že okresný súd správne vyhodnotil existenciu zbiehajúcej sa trestnej činnosti s poukazom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, avšak uniklo jeho pozornosti, že u obžalovaného je potrebné „pracovať“ s trestom nepodmienečným tak, ako to namietal správne v dôvodoch odvolania prokurátor.

Krajský súd v tejto súvislosti rovnako poukazuje na prokurátorom citované stanovisko NS SR zo roku 2013, v zmysle ktorého, ak došlo k nariadeniu výkonu podmiennečného trestu odňatia slobody uloženého skorším rozsudkom podľa § 50 ods. 4 alebo § 52 ods. 1 Trestného zákona predtým, ako bol uložený súhrnný trest, považuje sa tento trest, výkon ktorého bol pôvodne podmiennečne odložený, za nepodmienečný. Teda ak súd neupustí od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, uloží v zmysle § 42 ods. 1, ods. 2 veta druhá Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu prísnejší súhrnný trest odňatia slobody, ako trest uložený skorším rozsudkom a jeho výkon podmiennečne neodloží podľa § 49, § 50 Trestného zákona, prípadne podľa § 51, § 52 Trestného zákona.

Krajský súd postupujúc podľa vyššie uvedeného uložil obžalovaného pri zohľadnení jednej poľahčujúcej okolnosti - § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa a oľutoval) a jednej priťažujúcej okolnosti - 37 písm. h/ Tr. zák. (spáchal viac trestných činov) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok za súčasného zrušenia výroku o uložení predchádzajúcom treste vo výmere päť mesiacov. Obžalovaného pre výkon takto uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol pred spáchaním trestných činov zbiehajúcej sa trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Trest uložený odvolacím súdom spĺňa všetky svoje funkcie, a to jednak represívnu funkciu, výchovnú funkciu vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi (individuálna prevencia) ako aj jeho prostredníctvom na ostatných občanov (generálna prevencia).

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.